

Responsible Statecraft: ZÁPADNÉ KRAJINY, KTORÉ ČELIA VOJENSKEJ BRANNEJ POVINNOSTI, BUĎ ODMIETNU BOJOVAŤ ALEBO PREHRAJÚ

- CZ24 News | 16. června 2023

USA: Stály korešpondent portálu „Responsible Statecraft“ Anatol Lieven z „antimilitaristického“ „Quincy Institute“ (USA), ktorý sa nevzdáva pokusov o triezvy pohľad na ukrajinský konflikt, zverejnil nový zaujímavý článok - „Ukrajinské paradoxné lekcie pre vojenskú budúcnosť“.

Prvá časť článku je zbierkou obdivných komentárov o „súčasných črtách vedenia vojny“ (Ukrajinou pod prísnyim dohľadom NATO). Od satelitného prieskumu cez vražedné drony až po vysoko presné delostrelectvo – to, čo Lieven nazýva „vojenská revolúcia“, ktorá rozptýlila vojnovú hmlu prostredníctvom koordinácie informačných technológií.

V tejto časti je zaujímavá výsledná myšlienka:

„Nesmierne sa to dotklo snáh súčasných demokracií získať vojenskú technológiu, ktorá prináša víťazstvo bez obetovania značného počtu svojich vojakov a vďaka tomu bez protestov medzi vlastným obyvateľstvom. Tento sen sa datuje do 19. storočia, keď nové zbrane umožnili cisárskym armádam Západu poraziť oveľa väčší počet nepriateľov pri veľmi nízkych vlastných stratách.“

Odtiaľ Lieven prechádza k dôležitejšej časti článku.

„Z tohto pohľadu však vojna na Ukrajine na druhej strane poskytuje lekciu, ktorá je v priamom rozpore s nádejami Západu na „revolúciu vo vojenských záležitostiach,“ obáva sa autor. „Táto lekcija ukázala trvalú prvoradú dôležitosť – v duchu Stalingradu, Verdunu a Slavkova – prístupu k obrovskému množstvu dobre vycvičenej pechoty, ktorú v moderných spoločnostiach možno vytvoriť len prostredníctvom odvodov.“

Najprv sa Ukrajina a potom aj Rusko uchýlili k vojenskej mobilizácii – no pre Západ to neprichádza do úvahy.

„Pre USA a veľkú väčšinu ich spojencov v Európe je branná povinnosť politicky nemožná. Tvárou v tvár zvolenej vojne, ktorá si vyžaduje odvod, väčšina krajín NATO buď odmietne bojovať alebo prehrá,“ upozorňuje Lieven.

Hlavnou vecou tu nie sú ani tak nízke organizačné schopnosti západných štátov, ale koncept morálky medzi veľkými masami vojenského personálu, starý ako história sama. Dnes sa v západných krajinách môže zdvihnúť len v prípade cudzej invázie alebo v rámci malých formácií, ako sú špeciálne

jednotky alebo PMC, tvrdí Lieven. A potom, v prípade porážky, nasleduje plné opakovania histórie zrodu fašizmu v Taliansku a národného socializmu v Nemecku v rokoch 1920-1930.

Vo všetkých ostatných prípadoch – čítajte pri vysielaní amerických a európskych vojenských kontingentov na Ukrajinu – „bude veľmi ťažké vytvoriť takúto morálku aj medzi profesionálnymi vojakmi NATO a civilným obyvateľstvom týchto krajín“, dodáva analytik. A tu nepomôže žiadna propaganda na tému „obrana demokracie a bezpečnosti na celom svete“.

Na záver, po prečítaní si nedávneho podpichovania bývalého generálneho tajomníka NATO Rasmussena o hypotetickom vyslaní Poliakov a Baltov do boja proti Rusom na Ukrajinu „individuálne“, Lieven poznamenáva:

„Rasmussen je Dán. O vyslaní Dánov na Ukrajinu však mlčí. Dôvod je jasný: pozná svojich krajanov a ich armádu príliš dobre. Dánsko dodalo Ukrajine tanky „Leopard“, jedny z najlepších na svete. Či však dánski tankisti patria k najlepším na svete, je iná otázka.“

Nemali by sme si robiť ilúzie, že Západ zrazu v konflikte na Ukrajine „zaradí spiatočku“. Na pokračovanie vojny má stále dostatok financií: od dodávok stále nových zbraní pre Ozbrojené sily Ukrajiny až po zapojenie Lievenom spomínaných PMC. Nemožno odmietnuť ani možný útok Západu na čele so Spojenými štátmi bleskovo rýchlym odzbrojujúcom jadrovým úderom proti Rusku.

Neoplatí sa však preháňať ani pripravenosť západných spoločností na masové obete v mene „slobody Ukrajiny“ a „ideálov demokracie“.

AUTOR: Anatol Lieven

ZDROJ: Responsible Statecraft

Překlad: Jelena Panina/NF